

Sygn. akt IIW 490/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: p.o. sekr. sąd. M. P.

przy udziale oskarżyciela publicznego: nie stawił się.

po rozpoznaniu w dniu 11/12/2017 r. sprawy

D. K. syna H. i J. z domu T.,

ur. (...) w C.,

obwinionego o to, że:

W okresie od 13 lipca 2017 roku do dnia 06 września 2017 roku w M., jako były funkcjonariusz Policji, przywłaszczył sobie latarkę S. typ SL-20XPLeD nr fabryczny (...) wraz z nasadką plastikową koloru czerwonego, uchwytem na pas i dwoma zasilaczami wartości 380 złotych, kamizelkę odblaskową z napisem (...) wartości 20 zł, referentkę nr L 568 wartości 15 zł, czym spowodował straty w mieniu na rzecz Komendy Powiatowej Policji w M. o ogólnej wartości 415 złotych,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 KW

ORZEKA:

I. Obwinionego **D. K. uniewinnia** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. Koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

D. K. został obwiniony o to, że w okresie od 13 lipca 2017 roku do dnia 06 września 2017 roku w M., jako były funkcjonariusz Policji, przywłaszczył sobie latarkę S. typ SL-20XPLeD nr fabryczny (...) wraz z nasadką plastikową koloru czerwonego, uchwytem na pas i dwoma zasilaczami wartości 380 złotych, kamizelkę odblaskową z napisem (...) wartości 20 zł, referentkę nr L 568 wartości 15 zł, czym spowodował straty w mieniu na rzecz Komendy Powiatowej Policji w M. o ogólnej wartości 415 złotych, tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 KW.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. to były policjant Komendy Powiatowej Policji w M. (bezsporne).

W okresie swojej pracy w Komisariacie Policji w M. przydzielono mu latarkę S. typ SL-20XPLeD nr fabryczny (...) wraz z nasadką plastikową koloru czerwonego, uchwytem na pas i dwoma zasilaczami wartości 380 złotych, kamizelkę odblaskową z napisem (...) wartości 20 zł, referentkę nr L 568 wartości 15 zł – jako mienie służbowe (bezsporne).

Komendant Komisariatu Policji w M. A. J., po ustaniu służby obwinionego, 5 lipca 2017 roku wezwał obwinionego do rozliczenia się z powierzonym mu mienia (bezsporne).

Obwiniony telefonicznie kontaktował się z byłym przełożonym i poinformował go, że rozliczenia dokona w późniejszym terminie albowiem jest w złym stanie psychicznym i korzysta od marca 2017 roku ze zwolnienia lekarskiego (bezsporne).

6 września 2017 roku obwiniony D. K. rozliczył się z mienia i zdał mienie służbowe (vide k. 28).

Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśniał, że w czasie zarzutu miał problemy zdrowotne natury psychicznej, na wezwanie do zwrotu zareagował kontaktem telefonicznym z A. J., usprawiedliwiając zwłokę oraz wskazał, że w okresie tym przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Sąd zważył co następuje:

Przez wykroczenie przywłaszczenia trzeba rozumieć bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie znajdującym się w posiadaniu sprawcy, cudzym mieniem ruchomym, przez włączenie go do majątku swego lub innej osoby. Wskazać należy także, że w zakres treściowy art. 119 § 1 KW wchodzi także przywłaszczenie rzeczy powierzonej sprawcy.

Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą, tak jakby się było jej właścicielem. Sprawca musi zatem zmierzać do zatrzymania rzeczy dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu.

W literaturze i orzecznictwie wskazuje się, że o zamiarze przywłaszczenia może świadczyć odmowa zwrotu cudzej rzeczy, zanegowanie jej posiadania, sprzedaż lub darowanie innej osobie, przerobienie rzeczy itp. Natomiast bezprawne zatrzymanie cudzej rzeczy, a nawet używanie jej (co w realiach niniejszej sprawy wydaje się mało prawdopodobne) chociażby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ale bez zamiaru zatrzymania na własność, nie jest wykroczeniem z art. 119 § 1 KW. Od strony podmiotowej nie jest wystarczające bowiem stwierdzenie obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą, lecz konieczne jest oprócz tego wykazanie, że działaniu temu towarzyszył szczególny zamiar (*animus rem sibi habendi*).

Reasumując wskazany przepisem art. 119 § 1 KW zamiar przywłaszczenia rzeczy powierzonej, przejawiający się w rozporządzeniu tą rzeczą jak własną nie obejmuje, nieuprawnionego tj. niezgodnego z wolą właściciela wykorzystania tej rzeczy – o ile nie towarzyszy mu cel definitywnego pozbawienia osoby uprawnionej jej własności.

Przenosząc te rozważania na twardy grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że dowody zebrane w sprawie nie dają żadnych podstaw do ustalenia, że doszło do przywłaszczenia przez obwinionego mienia państwowego. Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jedynie, że obwiniony nie wywiązał się ze zobowiązania zawartego przy odbiorze powierzonego mu mienia, ale żadną miarą nie przejawiał zamiaru powiększenia własnego majątku kosztem Policji. W rezultacie obwiniony w sposób bezumowny korzystał z przedmiotów opisanych we wniosku o ukaranie, z pewnością uniemożliwiał dysponowanie rzeczami przez właściciela i w rezultacie jego działanie nie było ani umyślne ani stanowiące realizację zamiaru powiększenia swojego majątku kosztem właściciela.

Mając powyższe rozważania na uwadze, należało uniewinnić obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i założyć, że czyn jego oceniony może być w aspekcie prawa cywilnego i administracyjnego, nie zaś norm zawartych w kodeksie wykroczeń.